

Arrest

nr. 53 971 van 28 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 21 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 augustus 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DRIESSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is van Indische nationaliteit, geboren te Karnal (Indië) op X.

1.2. Verzoeker verklaarde op 10 mei 2005 het Rijk te zijn binnengekomen en vroeg op 11 mei 2005 de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aan. Het Nederlands werd als taal van het onderzoek bepaald, gelet op verzoekers vraag om bijstand van een tolk Punjabi. Verzoeker werd gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken nopens de aan zijn asielaanvraag ten grondslag liggende motieven.

1.3. Op 7 juni 2005 werd door de gemachtigde van de federale Minister van Binnenlandse zaken beslist de asielaanvraag van verzoeker als onontvankelijk te beschouwen en hem het verblijf in het Rijk te weigeren met bevel om het grondgebied te verlaten, beslissing die aan verzoeker werd betekend.

1.4. Door verzoeker werd een dringend beroep tegen de te zijnen opzichte genomen beslissing ingediend. Door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd op 22 september 2005 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen, beslissing die aan verzoeker ter kennis werd gebracht. Verzoekers asielaanvraag werd bedrieglijk geacht.

1.5. Verzoeker diende bij schrijven van 21 maart 2006 een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9, 3e lid (oud) van de vreemdelingenwet. Door de gemachtigde van de federale Minister van Binnenlandse Zaken werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op 16 augustus 2007 onontvankelijk verklaard, beslissing die op 16 oktober 2007 aan verzoeker werd betekend samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.6. Op 26 oktober 2007 heeft verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ingediend. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 27 juni 2008 en aan verzoeker samen met een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 15 juli 2008.

1.7. Op 24 juli 2008 heeft verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ingediend. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 26 maart 2009 en aan verzoeker samen met een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 24 juni 2009.

1.8. Op 11 december 2009 heeft verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ingediend.

1.9. Op 11 juni 2010 werd telefonisch contact opgenomen met het centrum basiseducatie Zuid-Limburg, teneinde na te gaan op welke datum verzoeker bij hen voor het eerst is geregistreerd (in casu met de les begonnen). Uit de overgemaakte documenten blijkt dat verzoeker verklaarde in 2004 in België te zijn aangekomen, doch de eerste registratie van aanwezigheid geschiedde pas op 11 februari 2005.

1.10. Verzoekers aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 17 augustus 2010 en aan verzoeker samen met een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 28 augustus 2010. Dit zijn de thans bestreden beslissingen waarvan de motieven als volgt luiden:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.07.2009 werd ingediend en geactualiseerd werd op 11.12.2009 door:

(R.K.) (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende :

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. De advocaat van betrokkene beweert dat betrokkene reeds in België zou zijn sinds september 2004, doch legt hier geen aanvaardbare bewijzen van voor. Hoewel betrokkene attesten voorlegt dat hij was ingeschreven voor Nederlandse lessen sinds september 2004, blijkt uit ons onderzoek dat betrokkene pas voor de eerste keer naar de Nederlandse les ging op 14.02.2005 (zie administratief dossier: telefonisch contact met Basiseducatie Zuid-Limburg). Bovendien beweerde betrokkene in zijn

asielprocedure dat hij in België vertoeft sedert 10.05.2005. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij al sinds september 2004 in het land zou zijn. Het verblijf van betrokkene is bijgevolg te kort om in aanmerking te kunnen komen voor regularisatie op basis van criterium 2.8A. De periode van 5 jaar wordt namelijk in tegengestelde richting berekend vanaf 15.12.2009.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij voegt een attest van werkbereidheid van de VDAB toe. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is.

Het feit dat betrokkene sinds 14.02.2005 in België verblijft, zich altijd met eigen middelen wist te handhaven, zich wil integreren, Nederlandse lessen heeft gevolgd, een uitgebreid sociaal netwerk heeft en betrokken is in het verenigingsleven, werkbereid is en getuigeverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkenen nooit een inbreuk begingen tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Betrokkene beweert dan een terugkeer naar het land van herkomst in disproportionaliteit zou staan ten aanzien van zijn recht op een persoonlijke levenssfeer. Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat betrokkene op geen enkele wijze aantoonbaar op welke manier zijn recht op een persoonlijke levenssfeer zou worden geschonden. Bijgevolg kan dit element niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Betrokkene vroeg op datum van 11.05.2005 asiel aan. Op 26.09.2005 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een niet ontvankelijke beslissing 'weigering van verblijf'. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België. De duur van de procedure - namelijk ongeveer 4,5 maand- was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Op 26.09.2005 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een niet ontvankelijke beslissing 'weigering van verblijf'.

Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 16.08.2007. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land"

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid wordt aan (R.K.) (...)

van Indische nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 28/09/2010 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven(4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art.7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). Op 26.09.2005 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen een niet ontvankelijke beslissing "weigering van verblijf.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij(zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolgning overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In zoverre verzoekers beroep tot nietigverklaring is gericht tegen het aan verzoeker betekende bevel om het grondgebied te verlaten, werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang op.

2.2. Het belang bij het beroep dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (zie R.v.St. nr. 69.601 van 14 november 1997, T.B.P. 1998, 614; R.v.St. nr. 46.528 van 16 maart 1994, R.A.C.E. 1994). In casu dient te worden vastgesteld dat aan verzoeker reeds meerdere malen bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op grond van artikel 7, 1e lid, 2° van de Vreemdelingenwet, meer bepaald op 7 juni 2005 (bevestigd op 22 september 2005), op 16 oktober 2007, 15 juli 2008 en 24 juni 2009, bevelen die niet zijn aangevochten en zich dan ook definitief in het rechtsverkeer bevinden en uitvoerbaar zijn. Aldus heeft verzoeker geen belang bij de nietigverklaring van het thans bestreden bevel. Dit geldt conform de vaste rechtspraak van de Raad van State (R.v.St. nr. 161.703 van 4 augustus 2006; R.v.St. nr. 169.681 van 2 april 2007). Een eventuele nietigverklaring van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten zal dan ook geen wijzigingen met zich mee brengen t.a.v. van verzoekers (illegale) verblijfssituatie. Een eventuele vernietiging van het in casu aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten, kan aan verzoeker geen enkel nut opleveren, zodat hij geen belang heeft bij de vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten. De vordering van verzoeker, in zoverre gericht tegen het hem betekende bevel om het grondgebied te verlaten, is dan ook onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel, bestaande uit twee onderdelen, werpt verzoeker de schending op van de "algemene beginselen van behoorlijk bestuur", met name de schending van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

3.2. Verzoeker licht het eerste onderdeel van zijn enig middel als volgt toe: "Schending redelijkheidsbeginsel. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft in haar beslissing tot ongegrond verklaring van het verzoek tot regularisatie van verzoeker geargumenteed dat niet voldaan zou zijn aan de verblijfsvereiste van 5 jaar verblijf, in tegengestelde richting berekend vanaf 15.12.2009. De Dienst Vreemdelingenzaken voert zodoende aan dat verzoeker geen verblijf in België zou hebben aangetoond dat minstens zou gestart zijn op 15.12.2004. Verzoeker heeft nochtans desbetreffend aan zijn verzoekschrift zeer objectieve bewijsstukken toegevoerd, meer bepaald in het bijzonder het attest van VZW OPEN SCHOOL, Zuid Limburg, namelijk dat verzoeker ingeschreven was bij deze school als student Nederlands, voor het Schooljaar 2004-2005. De Dienst Vreemdelingenzaken voert echter zeer ten onrechte als grond voor ongegrondverklaring aan, dat de 1ste les Nederlands pas op 14.02.2005 plaatsvond. Uiteraard is de datum van de 1ste les niet zonder meer gelijk te stellen met de datum van aankomst van verzoeker in België! Uiteraard is verzoeker bij aankomst in België niet rechtstreeks van de luchthaven op Zaventem naar de les in Sint-Truiden gereden! Er is voorafgaand aan deze les een inschrijvingsprocedure voorafgegaan bij VZW OPEN SCHOOL, Zuid Limburg. Zoals uiteengezet door de verantwoordelijken van VZW OPEN SCHOOL in hun verklaring dd. 16.09.2010 bevestigen de verantwoordelijken van VZW OPEN SCHOOL, Limburg-Zuid, dat verzoeker zich tot hen gewend heeft, ten laatste op 03.12.2004, voor een eerste intake-gesprek inzake de lessen Nederlands. "We menen zelfs dat Kumar ten laatste 3/12/2004 bij ons op intake geweest moet zijn (het zou zelfs een maand vroeger geweest kunnen zijn). In ons centrum is het namelijk gangbaar dat cursisten zich eerst aanmelden. Vervolgens nodigen wij cursisten uit om op intakegesprek

te komen. Deze procedure neemt doorgaans een paar maanden in beslag. Omdat in die periode de intakemomenten elke eerste vrijdag van de maand plaatshebben en aangezien er minstens 2 maanden tussen aanmelding en eerste lesmoment zitten, menen wij dat Kumar RAJIV ten laatste 03/12/2004 bij ons op intake is gekomen." (stuk 2 verzoeker) Aan deze verklaring voegt VZW OPEN SCHOOL Limburg - Zuid bovendien tevens nog het registratie - formulier inzake Kumar RAJIV. Door in de bestreden beslissing zonder meer de datum van 1ste les gelijk te schakelen met de datum van aankomst in België schendt de Dienst Vreemdelingenzaken op manifeste wijze het redelijkheidsbeginsel. Uiteraard is de datum van 1ste les Nederlands niet zonder meer gelijk te schakelen aan de datum van aankomst, die hieraan zonder twijfel verschillende maanden voorafgaat. Daar waar verzoeker bij zijn aanvraag tot regularisatie in de bestreden beslissing de nodige attesten had gevoegd van inschrijving en deelname aan de Cursus Nederlands bij VZW OPEN SCHOOL voor het schooljaar 2004-2005, kan de Dienst Vreemdelingenzaken niet in redelijkheid het tegengestelde bewijs afleveren, door loutere verwijzing naar de datum van 1ste les. Het redelijkheidsbeginsel is geschonden door deze beslissing".

3.3. Verzoeker houdt voor dat 'door de datum van aankomst gelijk te stellen met de datum van de eerste les, de Dienst Vreemdeling het redelijkheidsbeginsel schendt.' Verzoeker verwijst naar een verklaring van 16 september 2010 van VZW Open School die stelt dat verzoeker zich ten laatste op 3 december 2004 voor een intakegesprek tot hen zou gewend hebben. Verzoekers beschouwingen kunnen echter geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing. Vooreerst kan verzoeker niet dienstig verwijzen naar een verklaring van 16 september 2010, die aldus dateert van na het nemen de bestreden beslissing op 17 augustus 2010. Aan het bestuur kan immers uiteraard niet verweten worden geen rekening te hebben gehouden met stukken die haar toen niet ter kennis werden gebracht (en die zelfs dateren van na de bestreden beslissing). De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient dan ook te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de op dat moment voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. R.v.St. nr. 46.794 van 30 maart 1994, R.A.C.E. 1994).

3.4. Verder stelt de Raad vast dat het bestuur, gelet op de gegevens waarover zij toen beschikte, geheel terecht tot de ongegrondheid van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf heeft besloten. Punt 2.7A van de instructies van 19 juli 2009 luidt immers als volgt:

"Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

A. De vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; En die voor 18 maart 2008 [de datum van het regeerakkoord] gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum) of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen".

3.5. Overeenkomstig de duidelijke bepalingen van de instructie dient de vreemdeling aldus minstens 5 jaar voorafgaand aan zijn aanvraag onafgebroken in België te hebben verbleven. In het vademecum wordt dienomtrent het volgende gesteld:

"Het gaat om personen die in België een duurzame lokale verankering hebben ontwikkeld, sinds tenminste 5 jaar ononderbroken in ons land verblijven en die aan de hieronder vermelde voorwaarden voldoen. (...)

U voldoet aan de volgende voorwaarden (deze 3 voorwaarden zijn cumulatief):

1) U verblijft tenminstens 5 jaar ononderbroken in België voorafgaand aan de huidige aanvraag tot machtiging tot verblijf (5 jaar gerekend vanaf 15 december 2009).

2) U hebt vóór 18 maart 2008: Een wettig verblijf in België gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk verleend verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum); geloofwaardige pogingen ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.

3) U kunt een lokale verankering in België aantonen.

Verzoeker slaagt er niet aan te tonen dat hij voldoet aan het eerste punt.

3.6. In casu heeft het bestuur opgemerkt dat verzoeker in zijn aanvraag voorhield van september 2004 in België te zijn en een schoolattest voor schooljaar 2004-2005 heeft voorgelegd. Nochtans heeft

verzoeker zijn eerste asielaanvraag pas op 11 mei 2005 ingediend, hierbij voorhoudende dat hij op 10 mei 2005 in België was aangekomen. Ook in zijn eerdere aanvragen (bijvoorbeeld de aanvraag bij schrijven van 21 maart 2006) heeft verzoeker zelf verklaard en laten akteren dat hij *"sinds mei 2005 in België aanwezig is"*. De bestuur heeft, de zorgvuldigheidsplicht indachtig, dan ook op 11 juni 2010 telefonisch contact opgenomen met het Centrum voor basiseducatie Zuid-Limburg waar verzoeker blijkens de attesten die hij voorlegde, Nederlandse les heeft gevolgd. Er werd telefonisch meegedeeld dat *"betrokkene bij hen begonnen is met de cursus Nederlands op 14 februari 2005"* (vroegere datum dan terug te vinden is in het administratief dossier). Toen meldde het Centrum voor basiseducatie Zuid-Limburg ook dat zij nog zouden *"zoeken of ze nog schriftelijke bewijzen hebben dat hij er vroeger was"*. (zie de telefonische nota in het administratief dossier). Verzoeker heeft bij zijn inschrijving aan de school wel 'verklaard heeft' in 2004 aangekomen te zijn in België, doch door de school werd t.a.v. de dienst Vreemdelingenzaken bevestigd dat de eerste les met verzoeker pas plaatsvond op 14 februari 2005. Open school Zuid-Limburg heeft het registratieformulier en de aanwezigheidslijst van februari 2005, die door het bestuur aanvaard werd als een officieel stuk waaruit zijn aanwezigheid op 14 februari 2005 in het Rijk kan blijken, op 11 juni 2010 ook doorgefaxt naar de dienst Vreemdelingenzaken. Gelet op het bovenstaande en op het feit dat de verdere of andere verklaring van 16 september 2010 van VZW Open School, die stelt dat verzoeker zich ten laatste op 3 december 2004 voor een intakegesprek tot hen zou gewend hebben, heeft de gemachtigde op 17 augustus 2010 dan ook terecht geoordeeld dat:

"Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. De advocaat van betrokkene beweert dat betrokkene reeds in België zou zijn sinds september 2004, doch legt hier geen aanvaardbare bewijzen van voor. Hoewel betrokkene attesten voorlegt dat hij was ingeschreven voor Nederlandse lessen sinds september 2004, blijkt uit ons onderzoek dat betrokkene pas voor de eerste keer naar de Nederlandse les giti2 op 14.02.2005 (zie administratief dossier: telefonisch contact met Basiseducatie Zuid- Limburg). Bovendien beweerde betrokkene in zijn asielprocedure dat hij in België vertoeft sedert 10.05.2005. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij al sinds september 2004 in het land zou zijn. Het verblijf van betrokkene is bijgevolg te kort om in aanmerking te kunnen komen voor regularisatie op basis van criterium 2.8A. De periode van 5 jaar wordt namelijk in tegengestelde richting berekend vanaf 15.12.2009".

3.7. Het bestuur heeft duidelijk en terecht gesteld dat verzoeker zijn aanwezigheid in 2004 niet bewijst, zodat niet voldaan is aan de verblijfsvoorwaarde van minstens 5 jaar onafgebroken verblijf in het rijk voorafgaand aan de aanvraag (5 jaar gerekend vanaf 15 december 2009). Het bestuur beschikt dan over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid in het kader waarvan deze vermog te beslissen de door vreemdeling aangebrachte elementen al dan niet te aanvaarden teneinde een verblijfsrecht toe te staan. *"De toepassing van het artikel 9, derde lid, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in"* (naar analogie met het huidige artikel 9bis van de vreemdelingenwet: R.v.St. nr. 167.847 van 15 februari 2007);

- *Wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft; of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking genomen worden.*

- *Wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid.*

3.8. Het bestuur heeft terecht geoordeeld dat verzoekers aanvraag ontvankelijk was, doch ongegrond. Er is geen sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt dan ook slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (R.v.St., nr. 82.301 van 20 september 1999), m.a.w.

wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Gelet op de niet vervulling van de essentiële voorwaarde uit de instructies van 19 juli 2009, waar verzoeker zich overigens zelf op beroept, met name aan te kunnen tonen minimum 5 jaar onafgebroken in het Rijk te hebben verbleven, is de bestreden beslissing dan ook wettig en niet kennelijk onredelijk van aard. De aard van de bestreden beslissing die het bestuur nam op basis van de haar toen gekend gegevens, geput uit het administratief dossier, de aanvraag van verzoeker en de toen gecommuniceerde gegevens door de school, is gelet op al het voorgaande niet kennelijk onredelijk.

3.9. Tevens mede gelet op de hiernavolgende bespreking van het tweede onderdeel van het enig middel, blijkt dat verzoeker met zijn betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel of van het evenredigheidsbeginsel als toepassing hiervan, aannemelijk maakt. Verzoekers beschouwingen falen in rechte.

Het eerste onderdeel van het enig middel is niet gegrond.

3.10. In een tweede onderdeel van diens enig middel werpt verzoeker de schending op van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker licht dit onderdeel van zijn enig middel als volgt toe: *“Door op bovenstaande wijze haar beslissing tot ongegrond verklaring te motiveren, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken tevens de materiële motiveringsplicht in bestuurszaken miskend. Door in de bestreden beslissing zonder meer de datum van 1ste les gelijk te schakelen met de datum van aankomst in België schendt de Dienst Vreemdelingenzaken op manifeste wijze het redelijkheidsbeginsel. Uiteraard is de datum van 1ste les Nederlands niet zonder meer gelijk te schakelen aan de datum van aankomst, die hieraan zonder twijfel verschillende maanden voorafgaat. Verzoeker voegt bovendien verklaringen van VZW OPEN SCHOOL en fiches toe (stuk 2 + 3) waaruit voldoende blijkt dat de inschrijving voor de cursus Nederlands reeds minstens dateert van 04.12.2004. Daar waar verzoeker bij zijn aanvraag tot regularisatie in de bestreden beslissing de nodige attesten had gevoegd van inschrijving en deelname aan de Cursus Nederlands bij VZW OPEN SCHOOL voor het schooljaar 2004-2005, kan de Dienst Vreemdelingenzaken niet het tegengestelde bewijs afleveren, door loutere verwijzing naar de datum van 1ste les. De materiële motiveringsplicht is geschonden door deze beslissing”.*

3.11. Verzoeker werpt in het tweede onderdeel van het enig middel de schending van de materiële motiveringsplicht op. De Raad herneemt dat verzoeker niet dienstig kan verwijzen naar nieuwe stukken die hij voor het eerst aan zijn verzoekschrift voegt en nooit ter kennis heeft gebracht van het bestuur. Bij herhaling geldt ook hier dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. In het annulatiecontentieux kan geen rekening worden gehouden met pas naderhand, na het nemen van de bestreden beslissing, bijgebrachte stukken. Terwijl hierboven, bij de bespreking van het eerste onderdeel van het enig middel, waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen doch dewelke niet nodeloos zal worden herhaald, afdoende is aangetoond dat de gemachtigde geheel terecht heeft beslist dat verzoeker ‘wel beweert’ sedert september 2004 in het Rijk te verblijven, doch hiervan niet het nodige bewijs levert. De gemachtigde oordeelde nopens het enige punt dat verzoeker bekritiseert, verzoeker uit immers geen kritiek op de overige motieven van de bestreden beslissing, geheel terecht dat:

“Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. De advocaat van betrokkene beweert dat betrokkene reeds in België zou zijn sinds september 2004, doch legt hier geen aanvaardbare bewijzen van voor. Hoewel betrokkene attesten voorlegt dat hij was ingeschreven voor Nederlandse lessen sinds september 2004, blijkt uit ons onderzoek dat betrokkene pas voor de eerste keer naar de Nederlandse les ging op 14.02.2005 (zie administratief dossier: telefonisch contact met Basiseducatie Zuid- Limburg). Bovendien beweerde betrokkene in zijn asielprocedure dat hij in België vertoeft sedert 10.05.2005. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij al sinds september 2004 in het land zou zijn. Het verblijf van betrokkene is bijgevolg te kort om in aanmerking te kunnen komen voor regularisatie op basis van criterium 2.8A. De periode van 5 jaar wordt namelijk in tegengestelde richting berekend vanaf 15.12.2009”.

3.12. De hierboven vermelde overwegingen laten verzoeker toe om te achterhalen om welke redenen zijn aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond is verklaard door het bestuur, beslissing die terecht werd genomen. Het bestuur heeft in casu de door verzoeker ingeroepen elementen beoordeeld, en zelf ook onderzoek verricht, met name navraag bij de school waar verzoeker Nederlandse les volgde,

waarop zij in haar beslissing duidelijk aangegeven om welke redenen precies aan verzoeker geen machtiging tot verblijf kon worden toegekend.

3.13. De Raad onderlijnt nogmaals dat het bij de beoordeling van de materiële motivering niet tot zijn bevoegdheid behoort de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.14. De bovenstaande motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat het bestuur geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag ongegrond is. De bestreden beslissing werd deugdelijk en afdoende gemotiveerd. Er is naar behoren voldaan aan de materiële motiveringsplicht, hetgeen onmiddellijk kan worden vastgesteld wanneer men er de motieven van de bestreden beslissing op naslaat. Het bestuur handelde bij het nemen van haar beslissing binnen het kader van de ruime discretionaire bevoegdheid waarover zij in deze beschikt, na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Het tweede onderdeel van het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC